

Chrześcijaństwo

Jezus Chrystus (Mesjasz) urodził się prawdopodobnie około czwartego roku pne. Mało wiemy o pierwszych latach Jego życia. Gdy miał ok. lat 30 rozpoczął działalność publiczną. W czasie następnych trzech lat stał się znanym w całej Palestynie. W tych trzech latach powstało chrześcijaństwo, które wielce wpłynęło na większość świata.

Według Starego Testamentu prorocy posyłani przez Boga mieli prowadzić lud Izraelski do Niego. Lecz nauka proroków nie była w pełni wystarczająca. Życie ludzi nie tylko potrzebowało wychowania, ale przede wszystkim całkowitej zmiany. Grzeszność człowieka potrzebowała całkowitego i pełnego oczyszczenia. Człowiek potrzebował wyzwolenia z więzów grzechu. Za jego grzechy trzeba było dać okup. Potrzebował on również wiele siły do życia, aby mógł zwyciężać pokusy.

Kto mógł zapłacić za ludzkie grzechy? Wiadomo, że grzechy te były bardzo wielkie. Dlatego mógł to uczynić tylko Syn Boga, który przyjął ludzkie ciało i żył wśród ludzi przez 33 lata. Bóg przez Jezusa ukazał ludziom swoją miłość, siłę i świętość. Jezus Chrystus w czasie Swojej publicznej działalności począł ludziom mówić o swojej śmierci. Mówił, że musi wziąć grzechy świata na Siebie i cierpieć z powodu nich. Następnie zostać ukrzyżowany i zmartwychwstać. Był to najważniejszy moment w Jego życiu, oraz najważniejszy moment w głoszeniu Ewangelii. Był to również najważniejszy dowód Jego zwiastowania.

Według Nowego Testamentu każdy grzech może być przebaczony i każdy człowiek może być złączony z Bogiem. To doświadczenie może przeżyć każdy, kto przyjmie Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego. To jest bardzo ważne, ale nie jedyne w nauce biblijnej. Wszystkie grupy w chrześcijaństwie ten punkt wiary uznają za prawdę. Nauka ta wchodzi w skład Ewangelii (Dobrej Nowiny). To przede wszystkim chciał powiedzieć ludzkości Bóg. Nauki te są pewne i prawdziwe, ponieważ:

1. Weszły one w skład Nowego Testamentu w czasie gdy jeszcze wiele setek ludzi żyło, którzy znali Jezusa. Pierwsza Księga Nowego testamentu została napisana ok. 15 lat po śmierci Zbawiciela, ostatnia zaś została napisana ok. 60 lat po śmierci Chrystusa.

2. Pomiędzy czasem śmierci Chrystusa, a napisaniem pierwszej księgi upłynęło ok. 15 lat. W tym czasie bardzo dużo mów Jezusa tkwiło w pamięci setek ludzi. Niektóre były spisane.

3. Nikt w pierwszych wiekach chrześcijaństwa nie twierdził, że w Nowym Testamencie jest coś czego Jezus nie powiedziałby. Ta ostatnia myśl powstała o wiele później. Jeśliby już w Nowym Testamencie było coś czego Jezus nie mówił, z pewnością już na początku ktoś zwróciłby na to uwagę.

4. Ap. Paweł napisał, że tej nauki nie otrzymał od pierwszych Apostołów, ale od samego Pana. Przez pierwsze trzy lata swego chrześcijańskiego życia nie spotkał się z nimi. Po tych trzech samotnych latach przeżytych w Arabii, głosił to samo co Apostołowie. Fakt ten sam w sobie jest wielkim cudem i początkowo trudny do uwierzenia. Paweł jednak ciągle o tym pisze. Jeśliby nie mówił prawdy pierwotni chrześcijanie z pewnością o tym by wiedzieli. Gdyby tak było, nigdy by nie zatwierdzili go jako Apostoła.

5. Proroctwa Starego Testamentu zawierają wiele przepowiedni o Jezusie Chrystusie. O tych bardzo ważnych sprawach mówiło wielu ludzi żyjących przed Chrystusem. Tylko Bóg może znać przyszłość, toteż nauki te muszą pochodzić od Boga.

6. Inne pisma pozabiblijne potwierdzają to, że pierwsi chrześcijanie czcili Jezusa Chrystusa jako Boga oraz wierzyli, że był ukrzyżowany za grzechy świata.

7. Na skutek prześladowań, pierwotnych chrześcijan nawet zabijano, ponieważ byli wierni podstawowym naukom: ukrzyżowaniu Chrystusa, Jego zmartwychwstaniu i bóstwu. Czy byłoby możliwe, aby chrześcijanie dali się zabijać, gdyby nie byli pewni prawdziwości nauki, którą wyznawali? Oni trwali przy Prawdzie, nie ze względu na zysk doczesny, ale ze względu na nadzieje niebieską. Ci, którzy z daleka jedynie ich obserwowali, byli niekiedy przekonani, że chrześcijanie

poświęcają się tak ze względu na zysk cielesny. Ap. Paweł przed nawróceniem miał szacunek i perspektywę „kariery” jako faryzeusz w swoim narodzie i religii, ale gdy nawrócił się bez chwili wahania wszystko to pozostawił. Zarzut, że pierwsi chrześcijanie zmienili Prawdę Ewangelii, jest sprzeczny z logiką, z historią i pismami uczonych z tego zakresu.

8. Chrześcijaństwo rozpoczęło swoją działalność w miejscu gdzie żył i działał Chrystus. Już kilka lat po Jego śmierci tysiące ludzi uwierzyło, że Jezus Chrystus jest Boskim Zbawicielem świata. Wszyscy byli tego całkowicie pewni, tak że byli gotowi umrzeć za swoją wiarę.

9. Jest prawdą, że nie mamy oryginału ksiąg Nowego Testamentu. Jednak mamy dużo bardzo dobrych odpisów, które zostały zapisane 100 lub więcej lat po oryginałach. Odpisy te pochodzą z różnych krajów. Uczeni (chrześcijanie i niechrześcijanie), którzy badali te odpisy, są zgodni, że odpisy te są zdumiewająco zgodne.

Te powyżej przedstawione fakty, świadczą wymownie, że mamy tu do czynienia nie z jakimś ziemskim zjawiskiem, ale czymś niezwykłym, czymś co nazywamy Boskim. Spośród wielu ruchów, które występowały w owym czasie, a nawet mesjaszy, pozostał tylko ten jeden ruch zwany Chrześcijaństwem i jeden Mesjasz, który jest Zbawicielem świata. I to właśnie dodaje nam otuchy i pewności wiary.

(przek. BC)

(„Duch Czasów” 11/80)